

Loopuhh ! Zelluff loopuhhh !

Tja, zo gaat dat. Lopen ...!

Als ik u lopend en treinend mag meenemen.
Enig uitleg hoort hier wel bij.

Als mijn jas, broek, wandelschoenen en hoed goed zitten: ... trein ik doorgaans in het weekend. Gratis met zo'n pasje.

Door Nederland, van station naar station. Uitstappend op elke plaats met een perron, verkennend naar het achterland van elke stad.

Even loslopen van het stationsplein naar een kijkje in de binnenstad.

De vele stadsharten van ons land.

Nederland heeft fantastische stadsharten: evenzoveel perrons waar je zomaar van kunt loslopen.

Vanaf het perron even de stad verkennen.

Daar heb je een jas, hoed, zonnebril, broek, maar vooral ook wandelschoenen bij nodig.

- Middelburg
- Amersfoort
- Delft
- Gouda
- Haarlem
- Groningen
- Zutphen
- Hoogeveen
- Drachten
- Den Bosch

... om er maar een paar te noemen.

Teveel om op te noemen: kwestie van treinen, kwestie van evenzoveel perrons.

Om Dordt niet te vergeten: ik ben een simpele wandelaar: met mooie schoenen, een jas, broek en een hoed –zonnebril niet te vergeten-.

Vele prachtige steden zijn zomaar te bewandelen in ons land, vanaf evenzoveel perrons.

Uitstappend van de trein, eerst op perron, de wandeling is aanstaande.

Wat ik doe: als ik uit de trein kom: is eerst even mijn pasje aftikken: vervolgens ga ik vanaf het perron wandelend naar het stationsplein.

Er zijn heel veel stations "onder constructie" in deze tijd, 2015, en daar is nix mis mee.

Nieuwe tijd, net wat u zegt: maar eerlijk: wat mij treft, is dat de stations in de ouwe tijd: toch wel heel goed zijn aangelegd. Als wandelaar sta je met de rails in je rug te kijken naar de voorliggende wandeling naar het stadshart.

Ik heb de ervaring als wandelaar. Vanaf het stationsplein: meteen richting de oude stad.

Wandelend gaan: en ... eerlijk gezegd -op mijn reizen ervaren- vele prachtige steden hebben wij toch in ons mooie Hollandsche Nederland.

... eerlijk = eerlijk

Beschermde stadsgezichten. Ik heb dat leren smaken: ik hoop u ook. (als u weereens Nederland gaat herontdekken.)

Dat heb ik dus geleerd: als wandelaar – als een soort zwerver -- met de trein in m'n achterzak: ik mag overal naartoe, met zo'n kaartje.

Maar goed: de aanhef, wat je vooralsnog in en na de trein meemaakt.

- Al in de trein zie je vaders en moeders in het weekend: met kinders:
- Dat is een heel gedoe met kinders in wandelwagentjes, op weg naar (oma? opa?)
- Dat hele avontuur van wandelwagens: trein IN en trein UIT da's een hele arbeid
- Pappa's en Mamma's en allemaal tweelingen: tenminste zo lijkt het vaak.

Wat gebeurt:

Ik loop als wandelaar uit een station (bleef, mijn kaartje gedaan) en ik hoor: LOOPPUHHH, LOOOPPUHH !

(een stem van een aapie, een jong ding) volgens mij nog gehoord in de trein.

Ik kon mijn omkijken niet onderdrukken. (Aapie is mijn geuzentitel voor een kind)

Ik zie een moeder met een rechtopstaand kind, protesterende voetjes, staande overeind in de kinderwagen. Maxi Kozo: heet dat volgens mij. Zo'n enorm moderne stoel op wielen voor kleine kinderen. Waar je mee kunt wandelen: tenminste daar is het voor ontworpen.

Ok, nix mis mee, dacht ik ... da's ouders denk ik nog, net nog in de trein gezien. Nix mis mee, op weg naar opa en oma, of anders stappen door een mooie stad.

Schoorvoetend een 2^e wandelwagen met nóg zo'n aapie: en vader erachter. Dát aapie zat gelukkig wel in de wandelwagen: maar na later duidelijker werd: dat was een kwestie van gelukkige toevaligheid.

LOOOPUUUHHH

-was het enige woord wat ik, hoed, zonnebril en wandelend door de stad, niet meteen kon thuisbrengen.

Waar gaat dit over ? Vader klaar met die andere aap: in de wandelwagen: ze hadden er 2.

TOEN VIEL HET KWARTJE

- ZELLUFFF looppuhhh, !!! was het hartstochtelijke protest.

Nee!!! Zei de moeder terecht en gedecideerd- met een schiele blik naar de omgeving op het stationsplein:-

... straks mag je zelf lopen, nu eerst zitten !!! ... ging aapie overstag in de wandelwagen: overtuigd van het eigen gelijk.

... pruttelend: zelluff llooppuhhh, maar gezeten in de wandelwagen, nimmer overtuigd van moeders gelijk, wandelwagend met echtgenoot, gelukkig met de 2 spruiten en een mindere crisis voorlopig het warme hoofd geboden.

Ook als je niet meteen zelf mag lopen...

Tja, zo gaat dat.

Als je door een stad loopt, vanaf een willekeurig perron.

Dan vergaat zomaar een aapie met protest in de wandelwagen.

Als wandelaar, met de trein in je achterzak, ben je het bijna vergeten:

-een broek, een jas, een pas voor de trein, een hoed en een zonnebril.

En wandelschoenen: geen wandelwagen.

Achter die zonnebril kon ik maar moeilijk mijn lach verbergen.

Zelluff Looopuhh: met zoveel overtuiging.

Later: kind: later:

Als jij ook achter een zonnebril kunt lachen: dan is het wel vroeg genoeg.

Eerst die mooie stad.

En mamma's en pappa's, die duwen de wandelwagen.